

vise sig utilstrækkelig til dem Alle, hvad der naturligvis ikke er godt at bestemme nu og end mindre for Fremtiden, saa var det Hensigten, at de Yngste efter Tjenestaalder skulde intet Tillæg have. De see, det er saaledes kun en Præmie for Alderen, forsaavidt Manden i den Tid, han har virket, har opfyldt sin Pligt. Der blev i forrige Aar stillet et Forslag i lignende Retning, om et Alders-Tillæg, men i en lang større Udstrækning end dette. Det fandt ikke Thingets Bisald, endstjondt man fra flere Sider udtalte sig derfor. Men dette her vil jeg haabe det ærede Thing vil erkjende, er af en saare underordnet Betydning hvad Summen angaaer, og da det gjælder noget over 300 Mand i Søetaten, tør jeg haabe, at det ærede Thing vil tage Hensyn dertil og gaae ind derpaa. Jeg veed ikke, hvorledes den ærede Marineminister vil udtale sig, men jeg kan, efter hvad jeg tidligere har hørt af ham, og efter hvad han ved andre Leiligheder har udtalt, ikke Andet end antage, at han vil finde det Billigt og overeenstemmende med Tjenestens Lørv at kunne tilbyde længe tjente Mænd en lille Belønning, som kan opmuntre dem for Fremtiden til at arbejde fremad. Jeg skal tillade mig hermed at anbefale dette Forslag til det ærede Thing.

Marineministeren: Det Punkt, der først foreligger, nemlig Forslaget under Nr. 6, angaaer netop det Alderstillæg, som den sidste ærede Taler nærmere begrundede for Thinget. I deslige Sager er navnlig en Militairbestyrelse sat i en noget særegen Stilling (Hør!). Saaledes som jeg ifjor havde den Ære at udvikle for det ærede Thing, kan Bestyrelsen paa den ene Side naturligvis ikke Andet end ønske at kunne stille sine Underordnede paa en saa gunstig Fod, som muligt; men paa den anden Side maa det ogsaa være i Administrationens Interesse, at den Fordeel, som tilstaaes, tilflyder netop de Bedste af de Mænd, der fortære under Administrationen, og hvad dette sidste Hensyn angaaer, da maa jeg udtale, at de Mænd, som her ere Gjenstand for en saadan særegen Omhu, ikke kunne betegnes som hørende til de Bedste i Tjenesten. Det er tværtimod Folk, som, da de ikke kunde gjøre Byldest i den Stilling, hvori de tidligere

vare, have maattet nedsettes i en lavere Klasse, der dog maa betragtes som fordeeltigere for dem, end om de ganske gik af fra Tjenesten. Nu at lade disse Mænd tilflyde en Fordeel, som netop skulde tilkomme de bedre Mænd i Tjenesten, turde neppe ansees som hensigtsmæssigt. I denne Retning har jeg ogsaa udtalt mig i Udvalget, da den ærede Rigsdagsmand der henvendte sig til mig om denne Sag, og jeg kan ikke andet end ogsaa nu fastholde den samme Tanke. Der er imidlertid endnu andre Omstændigheder, som gjøre det betænkeligt for mig at gaae ind paa den ærede Rigsdagsmands Forslag, stjondt det, som sagt, altid maa være Bestyrelsen kjær at kunne see de Mandes Stilling forbedret, som staae under den. En saadan Omstændighed er, at, forsaavidt f. Ex. Bægterne ved Holmene angaaer, er det Administrationens Hensigt, saavidt muligt, aldeles at affkaffe disse Poster. Allerede laar er dertil gjort et Skridt derved, at Noget over $\frac{1}{3}$ af det hele Antal Bægtere er gaaet af; det har været mit Ønske at lade dem alle gaae af, og indrette Politiet i Nyboder paa en anden Maade, med bedre Lønne, men færre Mænd, saaledes at derved ikke paabyrdes Statskassen nogen forøget Udgift, men saaledes at der tværtimod endog muligen kunde spares Noget. Et andet Hensyn henter jeg fra den Plan, som foreligger det ærede Thing, angaaende Søetatens Mandskab og Marinens Forhold i det Hele. For næste Aar vil denne Sag ikke kunne være drøftet og afgjort, og det forekommer mig nu i Tjenestens Interesse betænkeligt, for Dieblirket at foretage et Skridt, hvorved man muligen vilde komme til at foregribe den Ordning, som adaare vil indtræde.

Gaaer jeg derefter over til Forslagene under Nr. 7 og 10, hvilke af den ærede Drøfters ere omtalte under Cet, da gaae disse Punkter ud paa, at 8 pCt. af den Sum, som i Budgettet er opført, skal fradrages som bespart ved Mandskabets Udcommando o. s. v., og det Øvrige bevilges. Forsaavidt det nu ved denne Leilighed i Udvalgets Betænkning hedder: „indstille vi, at der i den Anledning skeer et Fradrag, som vi dog til et Forsøg kun foreslaae ansat til 8 pCt., og opført paa en saadan Maade, at det tydeligt kan skjønnes, at hele